

DOCISNAĆ (5) *vb pf*

o jasne.

inf docisnąć (2). ◇ *fut* 3 sg docisni(e) (1). ◇ *praet* 3 sg *f* docisnęła (1). ◇ *con* 3 sg *m* by docisnął (1).
Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów) i XVIII w.

1. Wywrzeć nacisk fizyczny; przycisnąć, przygnieść (*tu: w przen*) [*kogo w co*] (1) : iż gध्ये kogo prawdą świętą iáko zły podkład w lube mieyfce doćisnie/ iuż lie káždy o to pilnie ftára/ iákoby y rádami fwemi/ y káždemi pilnościami fwemi zácierał á zátłaczał iá iákoby mógł *RejPos* 323.

2. Wywrzeć nacisk psychiczny (4) :

a. Przymusić [*kogo*] (2) :

docisnąć do czego (2): iż go áż niewola doćifnęła do tego/ toż lie dopiro rzucił s fprawami swoimi do Pána swoiego. *RejPos* 244. *Cf docisnąć do czego czym.*

docisnąć do czego czym (1): A ták miárą á trzeźwością/ iáko nas Piotr s. vczy/ trzebá go iáko ofstrogami do tego doćifnąć/ áby nie wftąpił w tey omylney drodze tego tu nędznego żywotá fwego *RejPos* 185v.

b. Dokuczyć, zgnębić [*w tym: kogo w czym* (1)] (2) : ale też temu pewnie wierzymy [...] żeby [*ci, którzy w nierządzie potyli*] tak radzi widzieli dobre, jakoby ich w niwczem ten porządek o ktorego nazad wrocenie dawno a zawsze prosimy, nie docisnął *Diar* 67, 68.

Formacje pochodne cf CISNAĆ.

Cf **DOCIŚNIENIE, DOCIŚNIONY**